

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Nu er det jo svært at spå især om fremtiden og om mulige flertal. Det, der har været afgørende for regeringen, er at komme med et forslag, som kan sikre en større efterspørgsel af dansk billedkunst og billedkunst i det hele taget.

Regeringen er ikke enig med Enhedslisten i, at den bedste måde at gøre det på er ved at lave sociale sikringsordninger for kunstnerne. Vi mener, at det, der er det helt afgørende, er, at efterspørgslen styrkes, og jeg mener, at med det forslag, der her er lagt frem, er der et væsentligt incitament til at sikre, at private investorer bliver mere optaget af kunsten og billedkunstnerne, end de tidligere har været.

Det, at det så kombineres med, at vi opretter lokale billedkunstråd, der kan bidrage til en udvikling af området og bidrage til at sikre den kunstneriske kvalitet, tror jeg kan give anledning til nogle nye, fornuftige partnerskaber mellem det offentlige og det private.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den debat, vi har haft i dag om billedkunsten. Den har vist, at kunsten er noget, der kan rokke, og også måden, man skruer en fremtid for billedkunsten sammen på, er noget, der kan provokere.

Jeg synes, at noget af det, der har været kendetegnende, er, at der har været en velvilje fra et stort flertal i Folketinget til at tage fat på løsningen af nogle af de elementer, der ligger i den betænkning om billedkunst, som udvalget er kommet med, og det er det, der ligger i det forslag til vedtagelse, som vi nu forhåbentlig vedtager om lidt.

Jeg vil gerne sige, at det jo kun er et skridt i den rigtige retning. Det her er ét element. Næste element kommer jo, når vi skal have taget fat på de andre pakker eller dele af betænkningen, sådan at vi får billedkunsten samlet under én hat.

Jeg vil også godt sige til de partier, som har været medforlagsstillere til vedtagelsen, at det har været ret væsentligt for os at koncentrere os om at sikre en model, som fokuserer på at fremme billedkunsten mere end at diskutere skattelovgivning, for så var det som sagt til en anden, forespørgslen var stillet.

Med de tilkendegivelser, der er kommet under debatten her, er jeg ret sikker på, at når vi kommer til efteråret, hvor vi i næste samling skal omsætte vedtagelsen til konkrete beslutninger, ja, så er der også et stort flertal, der er

med til at køre det igennem på en sådan måde, at billedkunsten står i centrum.

Jeg er også glad for, at nogle af de partier, som ikke støtter vedtagelsen, trods alt bakker op om andre elementer af betænkningen, således at der set med SF's øjne også kan gås videre end det, der ligger i den foreslåede vedtagelse, og de tilkendegivelser, der er kommet fra de partier, vil vi selvfølgelig notere os, når vi nu i efteråret igen skal diskutere både billedkunst og finanslov.

Jeg ser med sindsro frem til en bedre fremtid for billedkunsten, for, som udvalget skriver i sin sammenfatning, så er kunsten et af de sidste områder for åndelige og visionære dimensioner, som giver os mulighed for kritik, indsigt, sammenhæng i tilværelsen og for at stille de spørgsmål, der kan åbne vore øjne for nye ideer.

Lad det være udgangen på denne debat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 51 af Søren Hansen (S), Ole Sohn (SF), Peter Duetoft (CD) og Henrik Svane (RV) (se foran) vedtoges med 92 stemmer (S, V, KF, SF, CD og RV) mod 19 (DF, EL, FP og KRF).

Hermed var følgende forslag til vedtagelse bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 52 af Søren Søndergaard (EL) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 192: Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven og andre love. (Justering af ansættelsesfrister m.v. og fælleskommunal administration).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 4/3 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Vernersen (S):

Det lovforslag, vi nu skal behandle her, er en justering og en præcisering af de frister, der er for at give skattemyndighederne og den skattepligtige ret til at foretage ændringer af skatteansættelsen.

Reglerne skal gælde både for den skattepligtige og for skattemyndighederne og bliver fælles for begge parter, når der skal foretages ændringer efter udløbet af de fastsatte frister.

Ændringer kan ske, når hverken den skattepligtige eller skattemyndigheden kan lastes for, at der er behov for at ændre skatteansættelsen, og det må jeg sige er positivt ved det her lovforslag.

Der bliver også mulighed for, at alle skatteansættelser, der foretages efter en praksis, der senere er underkendt af Landsskatteretten eller ved dom, kan genoptages fra og med det indkomstår, som underkendende dom eller kendelse drejer sig om. Det har også afgørende positiv betydning for de mennesker, der kunne blive berørt.

Denne ændring foretages, for at hver enkelt, der har en tilsvarende sag, ikke er nødt til at forfølge sagen ved Landsskatteretten eller ved domstolene.

Lovforslaget giver også mulighed for, at kommunerne kan gå sammen i et fællesskab for at administrere forvaltningskompetencen for skatte- og ejendomsvurderingsområdet. Dermed imødekommes et ønske fra kommunerne. Det bliver altså ikke skatteministeren, der kan pålægge kommunerne at gå sammen om forvaltningskompetencen, men derimod får kommunerne en mulighed, som skatteministeren skal godkende. Som sagt har det været et ønske fra kommunerne, der med det her lovforslag bliver imødekommet, sådan at de kan tilrettelægge en mere fleksibel administration.

Med lovforslaget bliver der skabt mulighed for en bedre retssikkerhed på skatteområdet, og derfor kan Socialdemonkratiet tilslutte sig lovforslaget og afventer naturligvis udvalgsbehandlingen, hvor der så kan komme synspunkter, vi kan se på. Men vi er alt i alt positivt indstillet over for det lovforslag, som skatteministeren har fremsat.

Kristian Jensen (V):

Da Venstres ordfører, hr. Peter Brixtofte, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Venstre ser lovforslaget som et fornuftigt forslag, der sikrer borgerne en række garantier i forbindelse med skattesager. Venstre støtter, at borgerne nu får de samme rettigheder som skattemyndighederne til at genoptage skattesager, hvor den almindelige frist for forældelse på 3 år er overskredet.

Vi er også positive over for, at reglerne bliver præciseret og samlet. Ligeledes finder Venstre, at det er en styrkelse af borgernes retssikkerhed, at alle skatteansættelser, der bliver underkendt på et senere tidspunkt af en højere myndighed, skal kunne genoptages helt tilbage fra det tidspunkt, hvor den fejlagtige skatteansættelse skete.

Vi er også positive over for, at reglerne om skatteforbehold og omgørelse af dispositioner bliver lovfæstet og dermed sikrer borgerne retten til at kunne disponere uden at skulle risikere et stort skattesmæk på grund af manglende retningslinjer.

Det er fuldt ud i tråd med Venstres ønske om friere kommunalt selvstyre, at kommunerne skal have ret til at gå sammen om at administrere forvaltningskompetencen på skatte- og ejendomsområdet. Vi finder dog ikke, det bør være op til skatteministeren at afgøre kommunernes ønsker, men at det skal være kommunernes frie valg at arbejde sammen. Så længe ansvaret for skatteligningen og værdiansættelse af ejendomme ligger hos kommunerne, så er Venstre tryk ved, at kommunerne selv kan vurdere, om det er en fordel at arbejde sammen.

Der er på engelsk et ordsprog, der hedder *The devil lies in the detail*. Så Venstre vil naturligvis afvente udvalgsarbejdet, inden vi melder klart ud, men vi er positivt indstillet.

Flemming Hansen (KF):

I den konservative folketingsgruppe mener vi, at der er tale om et rimeligt forslag. Hovedindholdet er, som det allerede er sagt, fristerne for indsigelse, hvor borgere og myndigheder nu får, skal vi sige, ens betingelser. Det synes vi er fornuftigt.

Den anden del af forslaget er spørgsmålet om fælleskommunal administration på skatte- og ejendomsvurderingsområderne, og også det syntes vi, da vi gik det igennem, så fornuftigt ud.

Endelig er der en række redaktionelle ændringer, som det også fremgår af teksten.

Alt i alt er vi umiddelbart positive over for det.

Når jeg alligevel tager et vist forbehold, er det, fordi når vi har med skatteministeren at gøre, er der så tit tale om en del luskere, forstået på den måde, at ting, der er i lovforslaget, ikke rigtigt kan gennemskues, fordi vi er ganske almindelige mennesker, der ikke er eksperter, som ministerens embedsmænd, revisorer og advokater er. Derfor har vi jo i usædvanlig grad set henvendelser fra revisorer og advokater på mange af de senere lovforslag fra skatteministeren, og før vi har fået lejlighed til at gennemgå de henvendelser, vil vi ikke give det endelige tilsagn, men vi tror da bestemt, at det kan lande fornuftigt.

I forbindelse med min omtale af de luskere, som skatteministeren putter ind i sine mange lovforslag, vil jeg nævne, at der jo i dag er kommet en henvendelse fra Kommunernes Landsforening, hvor man siger: »Landsforeningen må dog samtidig konstatere, at der i lovforslaget lægges op til, at tværkommunalt samarbejde skal omfatte hele skatteadministrationen, og at lovforslaget dermed ikke åbner mulighed for samarbejde, der kun opfatter dele af forvaltningsområdet.«

Det er jo altså sådan en væsentlig detalje, der er inde i lovforslaget, og den har vi fået som en henvendelse fra Kommunernes Landsforening. Jeg er ikke sikker på, at det bare er fornuftigt, at det skal være hele området. Jeg kunne godt forestille mig, at der kunne være delområder, hvor man sagde, at dér kunne kommunerne samarbejde. Netop små kommuner har vi jo før talt om kunne have brug for på nogle områder at arbejde sammen, men det fremgår af forslaget her og af henvendelsen fra Kommunernes Landsforening, at det skal være på hele området, de skal arbejde sammen. Det er jeg ikke sikker på at ministeren har så ret i er den store åbenbaring. Netop mange små kommuner kunne godt have brug for, at de kunne tage en del af deres område og arbejde sammen på. Men jeg kan forstå på henvendelsen fra Kommunernes Landsforening, at det ikke er tilfældet. Jeg synes, at vi under udvalgsarbejdet skal tage op, om det nu er den optimale grad af fornuft, eller om det kunne laves lidt bedre.

Men som sagt er vi overvejende positive og vil kigge på lovforslagets enkeltdele under udvalgsarbejdet.

Aage Frandsen (SF):

Lovforslaget indeholder mere smidige og ensartede regler for, hvornår skatteyderen og skattemyndigheden kan få en sag genoptaget. Endvidere indeholder forslaget også mere præcise regler for, hvornår der kan tages skatteforbehold, og endelig er der så muligheden for, at kommunerne frivilligt kan gå ind i et samarbejde, bl.a. på det skatteadministrative område.

Vi anser det for en fordel, at der bliver mere smidige ansættelsesfrister både for skatteydere og for skattemyndigheder. Vi håber, at de nye regler kan betyde, at skatteydere kan få ændret afgørelser, der bygger på forkert praksis, når f.eks. Højesteret underkender denne praksis, og ikke som nu, at det kun kan gå 3 år tilbage.

Vi vil se på, om det er rimeligt med 5.000 kr.-reglen, når der er tale om årlig tilbagevendende fradrag, der fejlagtigt er nægtet, men vi kan principielt give tilslutning til, at der skal være en vis mindstegrænse.

Efter vores opfattelse er det også en fordel, at der kommer klare regler for omgørelse og skatteforbehold, men vi har lidt svært ved at se sammenhængen med de regler, der sidste forår blev indført for internationale transaktioner, men som kom til at omfatte de fleste hovedaktionærer. Der vil efter vores opfattelse formentlig være behov for en større koordinering af de foreslåede regler og så de regler, som findes i ligningsloven. Det vidner også udtalelser, som Ligningsrådets formand, Ole Bjørn, er kommet med, om.

Vi er også klart tilhængere af de muligheder, der gives for samarbejde den fælleskommunale skatteforvaltning imellem. Vi kan derfor stort set tilsluttede os lovforslaget.

Klaus Kjær (DF):

Formålet med lovforslaget er at skabe klarere regler for skattemyndighedernes sagsbehandling. Forslaget kan deles op i fire dele, hvoraf den sidste del er en række mere teknisk prægede ændringer.

Det væsentligste i forslaget er, at de tidsfrister, der efter skattestyrelsesloven gælder for skattemyndighedernes ret til at foretage eller ændre skatteansættelser, samles i præcise regler, som skal gælde både for skattepligtige og for skattemyndighederne. Specielt når det drejer sig om fristerne ud over 3 år, har det hidtil baseret sig på et skøn og omstændighederne i den enkelte sag.

Det foreslås nu, at de omstændigheder, der kan få en sag omfattet af de særlige frister – altså ud over 3-års-fristen – gøres fælles for skattepligtige og for myndighederne, og at disse omstændigheder beskrives præcist, så skønselementet udgår. Samtidig foreslås en beløbsmæssig bagatelgrænse i disse sager.

Endvidere foreslås det, at alle skatteansættelser foretaget efter en praksis, der senere er blevet underkendt ved en landskatteretskendelse eller ved en dom, skal kunne genoptages tilbage fra og med det indkomstår, den underkendende kendelse eller dom drejer sig om, i modsætning til i dag, hvor den almindelige genoptagelsesadgang kun har kunnet gennemføres 3 år tilbage fra den første underkendende kendelse eller dom.

Dansk Folkeparti ser forslagene som en styrkelse af borgernes retssikkerhed og kan naturligvis støtte dem.

Den anden del af lovforslaget vedrører fastsættelse af regler for adgangen til at tage skatteforbehold og til at få tilladelse til omgørelse. Også her gælder det, at et ofte meget uensartet skøn nu lovfæstes, således at det i højere grad præciseres, hvordan betingelserne for at få en tilladelse til omgørelse kan imødekommes.

Også her er der efter Dansk Folkepartis opfattelse tale om en styrkelse af retssikkerheden for borgerne, hvilket vi kan støtte.

Den tredje del af lovforslaget går på det mere administrative, hvor der nu efter forslaget bliver åbnet mulighed for, at kommuner kan gå sammen om i fællesskab at administrere forvaltningskompetence på skatte- og ejendoms-vurderingsområderne.

Dansk Folkeparti er positivt indstillet herpå, men vel at mærke, hvis det kommunale samarbejde alene sker på frivillighedens basis. Vi forudsætter endvidere, at den bemyndigelse til skatteministeren om at godkende sådanne ordninger administreres meget lempeligt og i overensstemmelse med forslagens intentioner.

Ordnningen skulle jo nødtigt give en øget adgang for skatteministeren til at meddele afslag på godkendelser i den hensigt, at staten skal overtage ligningsarbejde mere eller mindre, som der har været kraftige tendenser til her på det sidste.

Men alt i alt er Dansk Folkeparti positivt stemt over for lovforslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

Lovforslaget giver bl.a. mulighed for, at kommuner kan gå sammen i fælles administration på skatteområdet. Kommuner, der ønsker at samarbejde på de områder, hvor der kan hentes en gevinst i form af eksempelvis mere effektiv ligning eller en bedre service til borgerne, skal efter Det Radikale Venstres opfattelse selvfølgelig have mulighed for dette. Men præciseringerne i forslaget af, at det er kommunerne selv, der skal tage initiativet, er centrale også for vores støtte til forslaget.

Det er også vigtigt, at der i forbindelse med samarbejdet mellem kommuner aftales gennemsigtige og forståelige procedurer, så de pågældende kommuners borgere også har mulighed for at få indblik i samarbejdets udformning og konsekvenser.

Lovforslagets hensigt om objektivisering af regler for genoptagelse af skatteansættelser for både skattepligtige og skattemyndighederne mener vi i Det Radikale Venstre er et fremskridt i forhold til gældende praksis og nuværende regler.

Forslaget indeholder også en præcisering af de frister, der gælder i forbindelse med skattemyndighedernes behandling af sager. Herved gøres de frister, der gælder for skattemyndighederne samt for borgerne, lig hinanden.

Alt i alt kan vi i Det Radikale Venstre støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Andre ordførere har gennemgået forslaget, og jeg kan bare sige, at Enhedslisten i alt væsentligt er positiv over for det, der ligger her. Særlig omkring det første punkt, fristerne, er der da oplagte urimeligheder, der fremover vil blive rettet op på med en mere rimelig praksis set fra skatteborgerne side.

Det eneste punkt, vi ikke er helt afklaret på om vi vil støtte, når det kommer til slutningen af behandlingen af det her, er muligheden for at lave tværkommunalt samarbejde, som det er foreslået her i lovforslaget. Det har ikke så meget at gøre med lige det, der står her, men vi mener faktisk, der er brug for nogle mere principielle overvejelser om, hvor langt vi skal gå med at udvide disse fælleskommunale samarbejder, fordi vi hver eneste gang ser, at der opstår nogle problemer med demokratiet og med, hvordan ansvaret for sådanne fælleskommunale samarbejder placeres, hvis der er noget, der ikke håndteres rigtigt.

Jeg er ikke kommet til bunds i, om jeg synes, at problemerne her har en sådan karakter, at vi må gå imod det, men det er altså noget, som vi vil studere i forbindelse med udvalgsarbejdet for at være sikre på, at vi ikke bidrager til det, vi faktisk mener er en skæv udvikling, nemlig at kommunerne laver flere og flere fællesskaber, som faktisk gør det sværere og sværere for borgerne helt at have styr på og demokratisk kontrol med kommunens forvaltning.

Men med det ene forbehold og med, hvad der måtte dukke op under udvalgsarbejdet, for tit får vi udefra ting at vide af borgerne, som vi ikke selv har været opmærksom på, er vi altså positivt indstillet over for lovforslaget.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Lovforslaget her indeholder tre hovedelementer.

Fristen for indsigelse, altså om man kan få omgjort sin skatteansættelse, bliver nu 3 år, og den bliver ens både for skattemyndighederne og for skatteyderne. Det er noget, vi hilser velkomment.

Som vi læser det, er det dog sådan, at hvis en klager får ret ved en højere instans, dvs. ved domstolene, kan der blive tale om, at skattemyndighederne må rette skatteansættelsen lænere tid tilbage. At der bliver nogle mere klare regler, er selvfølgelig noget, som vi synes er rigtigt.

En anden ting er, at der nu indføres en fast bagatelgrænse på 5.000 kr. Det vil være helt rigtigt, så man ikke sidder og arbejder med mindre ting ude rundt omkring i ligningsrådene eller i skatteankenævnet, som det hedder ude i kommunerne.

Noget, jeg finder vigtigt, er, at der nu åbnes mulighed for, at kommunerne kan lave en fælleskommunal skatteadministration. Her tænker jeg især på de mindre kommuner, og jeg tror, at det, når man tænker lidt ud i fremtiden, bliver nødvendigt for dem at begynde at finde flere og flere fælles opgaver også på det her område.

Selvfølgelig skal det være frivilligt. Det er ikke noget, der skal pålægges dem herindefra, som det også er nævnt i lovforslaget, og det er noget, som vi kan støtte fra Fremskridtspartiets side.

Jeg må sige, at jeg troede, at det allerede på nuværende tidspunkt var sådan, at de samme mennesker ikke kunne sidde både i skatteankenævnet og Landsskatteretten og ligningsrådet. Det må de åbenbart kunne, men med lovforsla-

get her bliver det i hvert fald præciseret, at det ikke kan være de samme mennesker, der går igen.

Jeg synes, det er et godt forslag. Selvfølgelig kan der altid dukke nogle ting op under udvalgsbehandlingen, men som det foreligger, kan vi støtte lovforslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal ikke trætte med en lang gennemgang af forslaget, det har andre foretaget. Jeg vil komme med konklusionen: Vi støtter det.

Vi synes, det indeholder nogle fornuftige dele både med angivelse af fristerne og også med mulighed for et kommunalt samarbejde på skatteområdet.

Så ja fra vores side.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Som jeg har lyttet mig til det, har der fra alle partier været en positiv indgang til det her lovforslag. Det vil jeg godt takke for.

Der har været nogle enkelte bemærkninger, som jeg vil gøre et par kommentarer til.

Hr. Kristian Jensen havde bemærkninger til kommunernes frie valg, om skatteministeren skulle blande sig i, at man lagde skatteforvaltningerne sammen.

Jeg er enig i, at det skal jeg som udgangspunkt ikke. Det er kommunerne selv, der beslutter. Når jeg alligevel har ment, at det er rigtigt der er en mulighed, så er det bl.a., hvis vi tager et konkret eksempel, fordi hvis to kommuner indgår i et samarbejde på tværs af regioner, så har det ganske stor betydning for hele edb-området, alle edb-systemerne. Derfor kommer vi ind i, som vi også har været det i forbindelse med hele selskabsligningen, hvor mit signal var, at det synes jeg ikke skulle være en barriere, nogle overvejelser om, hvorvidt vi kommer til at lave regionsjusteringer i sådan en sammenhæng for ikke at have flere myndigheder inde, edb-systemer, der ikke passer sammen osv.

For at vi ikke går fejl af hinanden, må jeg sige til hr. Kristian Jensen, at det er praktiske hensyn, der gør, at den mulighed er der. Jeg håber sådan set ikke, der bliver brug for den. Det er min indgang til det.

Hr. Frank Aaen havde bemærkninger om nogle demokratiske overvejelser. Jeg er sådan set enig med hr. Frank Aaen i, at det er klart, at i det øjeblik, vi får kommunale fællesskaber af mange forskellige karakterer på tværs af kom-

munegrænserne, bliver det direkte demokrati og borgernes mulighed for direkte at holde det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem op på nogle ting, svagere, og derfor er jeg sådan set enig med hr. Frank Aaen i, at det vel egentlig er en principiel overvejelse, vi i disse år står i.

Jeg tror på den ene side, at de fleste af os er enige om, at det er klogt, at vi giver nogle betydelige frihedsgrader, for at kommunerne kan samarbejde på enkelte områder i større eller mindre udstrækning på tværs af kommunegrænserne. På den anden side er der den der principielle overvejelse, som jeg også synes det er rigtigt og klogt man gør sig.

Må jeg så slutte af med hr. Flemming Hansen, som jeg forstod også syntes at lovforslaget har et godt hovedindhold, men hr. Flemming Hansen sagde, at man jo skal passe på, fordi skatteministeren har en tendens til sådan at luske noget ind.

Måtte jeg bede hr. Flemming Hansen om at komme med et eksempel, hvor jeg som skatteminister har forsøgt at luske noget ind i et lovforslag. Jeg gør mig faktisk utrolig umage med at lægge tingene meget, meget åbent frem. Jeg mindes endog også, at hr. Flemming Hansen, hvad jeg har været meget glad for, i en række situationer har rost de lovforslag, som kommer fra Skatteministeriet, fordi vi netop gør os megen umage med, at tingene er lagt åbent og gennemskueligt frem.

Jeg synes, det er en god ting, at vi kan have åbne politiske diskussioner. Jeg synes også, det er en god ting, at vi siger tingene præcist og tager debatten direkte. Men hvis ikke hr. Flemming Hansen vil præcisere, hvad han mener med lusk, så vil jeg godt have mig det udtryk frabedt. Det mener jeg simpelt hen ikke er ordentligt i en politisk debat.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det er korrekt, at Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget. Det er også korrekt, at jeg ved flere lejligheder har rost ministeren, bl.a. for tydeligt at tilkendegive, hvad tingene koster, og hvad de ikke koster, altså den økonomiske oversigt.

Men det, jeg specielt tænkte på, var spørgsmålet om generationsskiftebeskatningen. Jeg husker ikke lovforslagets navn, men det været diskuteret mange gange, hvor henvendelser fra utallige revisorer og advokater tydeligt sagde,

at med det greb vi ind i Generationsskifteudvalgets arbejde, at vi ødelagde det arbejde, der var ved at blive lavet, ved at komme elementer ind i det lovforslag, der har været tale om, således at man ikke kunne få en ordentlig generationsskiftedebat i Folketinget og i dette land.

Det var, hvad jeg mente med det. Det var et af eksemplerne på det, og for mig at se et meget, meget godt eksempel, for det var kun, fordi vi fik utallige henvendelser fra revisorer og advokater, at vi fik stoppet det og fik udskudt hele generationsskiftedebatten til engang på efter-sommeren, tror jeg ministeren skrev, da han gav sig på dette område.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg har godt bemærket, at hr. Flemming Hansen også har brugt en del kræfter på at skrive en række misvisende artikler på det her felt.

Det lovforslag, jeg går ud fra hr. Flemming Hansen tænker på, er forslaget om skattefri virksomhedsomdannelse, hvor der i dag er en adgang til, at man skattefrit kan trække penge ud af virksomheden i forbindelse med, at man foretager en omdannelse.

Det mener Det Konservative Folkeparti åbentbart ikke at der skal lukkes for. Det er en politik uenighed, som er lagt fuldstændig åbent frem af mig, som vi diskuterede ved førstebehandlingen, og hvor jeg gang på gang har konstateret, at jeg ikke accepterer, mens jeg er skatteminister, at vi skal have bagdøre, hvor man kan tømme pengene skattefrit ud af virksomhederne.

Jeg personlig og regeringen er optaget af, at vi har gode konkurrencedygtige skatteregler. Jeg er optaget af, som også det forslag, vi har til behandling her i dag sætter på dagsordenen, en høj grad af retssikkerhed for den enkelte borger, men jeg er modstander af, at man skal kunne lave skattefusk, og at den lave erhvervsbeskatning, som er klog og nødvendig af hensyn til konkurrencedygtigheden, skal kunne bruges til, at man skal kunne skatteflytte pengene over til ejerne til privat forbrug.

Det har intet med lusk at gøre. Det er en politisk uenighed, som i øvrigt kommer til afstemning på et senere tidspunkt her i Folketingssalen, og hvis det er sådan, hr. Flemming Hansen en gang mere vil forsvare, at visse grupper i det her land skal have en anden skattemæssig behandling end alle andre, så er det fair nok, men det er en politisk uenighed – det er ikke lusk.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 193: Forslag til lov om ændring af lov om totalisatorspil. (Ændret afgiftsafregning m.v.).
Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 4/3 99).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Anna-Marie Hansen (S):

Lovforslaget, som vi har til første behandling, vil skabe større fleksibilitet ved beregning af totalisatorafgiften samt tilføre hestesporten, især galopspporten, flere midler gennem en ændret afgiftsafregning.

Med lovforslaget vil afregningsreglerne blive ændret, således at en bevillingshaver afregner afgiften for alle baner under ét og for en uge ad gangen. Sigtet er at udligne den forskel, som udviklingen i spilleomsætningen har medført, idet ændringen sætter landets trav- og galopbaner i stand til at udnytte sine fradrag fuldt ud.

Forslaget vil tillige betyde en administrativ lettelse for såvel hestesporten som andre bevillingshavere, der har flere baner, og som afholder flere løb på en uge.

Endvidere foreslår L 193, at det skal være strafbart at udbyde udenlandske totalisatorspil i Danmark. Sådanne spil er nu som før ulovlige, men det har hidtil ikke været strafbart at medvirke til at udbyde spillene. Den stramning, som der her lægges op til, er således blot en logisk konsekvens af de nuværende regler.

I forbindelse med spil på cykelløb er der i lovforslag nr. L 193 ligeledes foreslået en ændring eller en begrænsning, så det fremover

kun er cykelløb på bane, der kan gøres til genstand for spil og væddeløb efter totalisatorloven. Forslaget er en præcisering som konsekvens af, at tips- og lottoloven ved lov nr. 438 den 26. juni 1998 blev ændret, således at spil i forbindelse med cykelløb på landevej blev overført til Tipstjenesten.

Opsummerende mener jeg, at det lovforslag, som vi i dag har til første behandling, giver en fair støtte til hestesporten i Danmark i form af færre administrative byrder samt bedre adgang til at udnytte eksisterende fradrag. På den baggrund finder jeg det rimeligt at stramme kursen over for dem, der måtte ønske at udbyde ulovlige udenlandske totalisatorspil her i Danmark.

Jeg skal således på Socialdemokratiets vegne give min tilslutning til L 193, ligesom vi gerne medvirker til en hurtig, om end grundig udvalgsbehandling.

Kristian Jensen (V):

Venstre er meget tilfredse med og glade for dette lovforslag, som er en klar styrkelse af hestesporten i Danmark. Vi har i lang tid ønsket at give hestesporten et økonomisk løft på samme måde, som andre idrætsgrene er blevet styrket, hvis man kigger på det over en flerårig periode.

Ved at ændre afgiftsafregningen for totalisatorspillene giver vi et løft for især galopspporten på anslået 2 mio. kr. Såfremt det er tilstrækkeligt for at sikre en fortsættelse af hestesport i Danmark, vil Venstre være meget tilfredse.

Og uden at udstede en blankocheck vil jeg tilføje, at hvis ikke det er nok, så vil Venstre også fremover være positivt indstillet på at finde andre løsninger for at sikre hestesporten en fremtid i Danmark.

Venstre støtter forslaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ligeledes støtte forslaget. Det er jo en forenkling af et ellers rimelig kompliceret system, som de mange trav- og galopbaner lever under. Det vil samtidig medføre et lille økonomisk pusterum for banerne, fordi de jo får en provenugevinst på ca. 2 mio. kr.

Vi har gennem længere tid nu forsøgt, også over for skatteministeren, at give hestesporten nogle bedre økonomiske muligheder. De er ramt af nogle meget restriktive skatteregler, og de har meget svært ved at udvikle sporten, en sport, som jo hører med til vores kultur i